

Askepot

(Tekst: Shu-Bi-Dua / Musik: Shu-Bi-Dua
1982)

Alene rundt på gulvet
Danser Askepot
Skønt håret krøller helt perfekt
På både knold og tot
En tåre i smilehullet
Som ingen andre ser
For hvem vil se på en som ikke ler?

Stakkels Askepot
Der er noget din mor og far
Har glemt at gi' dig som he andre har

Det' en lille og krukke dille
En modegrøn mani
Som sidder lige dér
Hver hjerter banker
Den kan fås i large og lille
Er dyr at krybe i
Men har du den på
Er himlen aldrig grå

På vej mod toilettet
Tænker Askepot
Lad trinene tage den ene sko
Så får jeg nok et slot
Og prinsessen finder skoen
Men syn's hun mangler noget
Så derfor gi'r han hende dette råd:

Frøken Askepot
Du drømmer om et eventyr
Men virkeligheden handler om et dyr

Det' en lille og krukke dille

En modegrøn mani
Som sidder lige dér
Hver hjerter banker
Den kan fås i large og lille
Er dyr at krybe i
Men har du den på
Er himlen aldrig grå

Der vil altid være en dille
Et lille modedyr
Som lever af at spise vores penge
Hvis de fik det som de ville
Dem der sidder og syr
Så skulle vi gå
Med tusind lapper på

Ugens sang i uge 34:

Askepot

(Tekst: *Shu-Bi-Dua* / Musik: *Shu-Bi-Dua* 1982)

"Askepot" var en alvorlig opsang til tidens moderæs - med fokus på 1980'ernes modefænomen "Lacoste"

I 1982 hørte vi første gang om "Askepot". I hvert fald fra Shu-bi-duas side. Det var på albummet [Shu-bi-dua 9](#).

Shu-bi-dua var på det tidspunkt et af landets mest populære pop-orkestre, og havde gennem en årrække markeret sig med sjove undersættelser af gamle, udenlandske hits men havde efterhånden også selv skrevet en lang række sange. Mange af dem med ironiske eller kærlige hilsner til danskerne og vores selvopfattelse.

Med Askepot tog bandet fat i modediktaturet; om det at være udenfor hvis man ikke lige har det samme som de andre.

Dengang i 1980'erne var tøjmærket Lacoste det helt hippe og rigtige, og deres logo var/er en lille grøn krokodille. Så når Shu-bi-dua i teksten synger om "en lille og krukket dille, en modegrøn mani, der sidder lige der, hvor hjertet banker", kan der næppe være tvivl om, hvad der hentydes til. Men det værste i historien om Askepot er jo så, at Askepot ikke har sådan en... det er nemlig noget hendes mor og far har glemt at give hende... Eller måske ikke havde råd til at give Askepot.

Tiden var jo nemlig også "fattigfirserne", og det var ikke et billigt tøjmærke, der var tale om. Men i reklamelysets grelle skær var det det eneste rigtige. "Den kan fås i large og lille. Er dyr at krybe i. Men har du den på, er himlen aldrig grå" lyder teksten. Så derfor danser Askepot alene rundt på gulvet med en tåre i smilhullet.

Michael Bundesen, forsangeren, har udtalt, at det har været en af de underligste tekster, han har været med til at skrive. Versene og omkvæd var på plads. Godt nok efter mange tiltag. Men slutningen ville ikke rigtig komme. Fordi de var så sensible omkring sangen, mener han at det var næsten umuligt at finde den rigtige slutning. Men de fandt den. I form af ordene "Hvis de fik det som de ville - dem der sidder og syr, så skulle vi gå med tusindlapper på". Rent bogstaveligt er det næppe dem der sidder og syr, men nok snarere designerne og pengebagmændene der kunne finde på den slags modediller. Men budskabet står tydeligt.

Sangen om Askepot er med andre ord en ganske alvorlig historie. Stilmæssigt er sangen holdt i et fhv. let pop-country-arrangement men med en snert af melankoli. Typisk Shi-bi-dua lyd fra dengang. Flotte korarrangementer, en ørehængende melodi som også holder idag. Desværre gør teksten nok også. For som Shu-bi-dua siger "der vil altid være en dille, et lille modedyr, som lever af at spise vores penge".

Da "Askepot" blev indspillet bestod Shu-bi-dua af: Michael Bundesen, Michael Hardinger, Claus Asmussen, Kim Daugaard, Willy Pedersen og Kasper Winding.

http://spildansk.dk/assets/files/mp3_2015/laeringsmateriale/Askepot.pdf

Danmark, nu blunder den lyse nat
(Tekst: Thøger Larsen / Musik: Oluf Ring 1922)

Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat.
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.

Danmark, du vågner med søer blå
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på
ser, hvor det yppigt glider,
frem af forgangne tider.

Lærker, som hopped af æg i vår
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.

Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæsset som kniv mod stene.

Køer og heste og får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer, -
det er den danske sommer

Pigernes latter og lyse hår
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår
mildt om et evigt Danmark spår
sol over grønne sletter
lykke og lyse nætter.

Ugens sang i uge 35: Danmark, nu blunder den lyse nat

Tekst: Thøger Larsen, 1914

Musik: Oluf Ring, 1922

To af vore mest populære sommersange er skrevet af Thøger Larsen: "Danmark, nu blunder den lyse nat" fra 1914 og "Du danske sommer, jeg elsker dig", som han skrev i 1923.

Den første af dem er egentlig et bestillingsarbejde. Jeppe Aakjær plejede at holde et stort sommermøde på sin gård Jenle i Salling, og i 1914 manglede han en sang, som kunne samle folk og lette tankerne fra den verdenskrig, der var under opbygning. Han spurgte digtervennen Thøger Larsen, som boede tæt på i Lemvig, om han kunne levere noget passende. Det lykkedes i den grad med "Danmark, nu blunder den lyse nat".

Ved Jenlefesten brugte man melodien fra en anden sang, som for længst er gået i glemmebogen. Men Thøger Larsens ord havde klassikersaft i sig. Inden 1914 var omme, stod digtet trykt i samlingen *Slægternes træ*, og det er siden blevet folkeeje.

Digtet er en serie sansninger af den danske natur. Sommernattens lyde – gøgen, der kukker, det store hav, der mumler i det fjerne. Så vågner landet, og nu følger en strøm af dagens dufte, lyde og solbeskinnede syn. Har man været i enen omkring Lemvig, kender man det land, hvor Thøger Larsen hentede sit stof. Her er gyldne kornmarker, lærkesang og hanegal, blomstrende hyld og hvide sejl på Limfjorden. Men der går ikke Morten Korch i det.

Dels er billederne så præcise. Hvem har sagt det mere rammende end "byger der går og kommer – det er den danske sommer"? Dels rummer digtet et kosmisk, man kan næsten sige darwinistisk, perspektiv, som rækker ud over sommerdagen her og nu, ud i evigheden og

gentagelsen. Lærkerne oppe i solskinet synger "samme sang som i tusind år". De lyshårede pigers "leg, som får aldrig ende", det er elskoven, som driver slægternes gang og "mildt om et evigt Danmark spår". Så afdæmpet kan det siges: uden formering, ingen nation.

I 1922 fik digtet den melodi, vi alle kan synge med på, skrevet af Oluf Ring. Han har også bidraget med andre ørehængere til Højskolesangbogen, f.eks. melodierne til "Hvor smiler fager den danske kyst" og "Sig nærmer tiden, da jeg må væk". Og Rings melodi til Thøger Larsens ord har med fuld ret taget pladsen som den gældende, selv om nationalklenodiet Carl Nielsen og flere andre også har forsøgt sig.

I 1999 blev "Danmark, nu blunder den lyse nat" kåret som "Århundredets danske sang" af Berlingske Tidendes læsere.

Lykke og lyse nætter. Godt at tænke på, når dagene bliver korte.

http://spildansk.dk/assets/files/mp3_2015/laeringsmateriale/Danmark%20nu%20blunder%20den%20lyse%20nat%20ny.pdf

Du, som har tændt millioner af stjerner

(Tekst: Johannes Johansen Musik:: Erik Sommer 1981)

Du, som har tændt millioner af stjerner,
tænd i vort mørke en tindrende tro.
Du er vort lys, og du vogter og værner os,
så vi sover i tryghed og ro.

Tak for den lysende dag, der er gået,
gaven til os, dine hænder har rakt.
Tilgiv os det, som vi ikke fik nået,
tilgiv alt ondt, vi fik gjort eller sagt!

Tak for hver glæde, der fyldte vort hjerte,
hver gang du gjorde vort liv til en fest.
Hjælp os at bære hver byrde, hver smerte,
du ved alene, hvad tjener os bedst.

Tak for de mennesker, som blev vor støtte,
når vi fandt vejen besværlig at gå.
Hjælp os i morgen at hjælpe forknytte,
mød du os selv i de svage og små!

Du, som har tændt millioner af stjerner,
mørket i verden vil du byde trods.
Du er vor Far, den, der vogter og værner,
lys i det mørke, som kommer fra os.

Gi' os lyset tilbage

(Tekst: Per Krøis Kjærsgaard / Musik: Rasmus Skov Borring 2009)

Kloden har mange forskellige slags.
Alle må leve og dø.
Glæd dig – du er her alligevel nu!
Meningen er vel at så sine frø,
på en overladt stjerneø.
Gi' os tiden tilbag',
og lad os bruge ethvert timeslag.
Dørene åbne og smilene slidt.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

Lykken du holder i hænderne nu,
den er vist egentlig min.
Og at du lever og bærer og er,
gør at jeg også kan værne om din;
denne smukkeste disciplin.
Gi' os glæden tilbag',
og lad os leve af dét trylleslag:
Kroppene mange, men styrken er en.
Sådan er landet, der står på de viseste sten.

Ser du kun mørke, hvor du vender hen?
Tomhedens sorte protest?
Skyggerne lever kun hvor der er lys.
Husk nu at solsiden klæder dig bedst!
Og i aften, så se mod vest!
Gi' os lyset tilbag'.
Vi vender op på ethvert nederlag.
Lukket bli'r åbnet og støjen bli'r tyst.
Nu skal der danses og elskes, hvor mørket er lyst!

Alt hvad vi kom for at give og få:

dele og elske og slås.
Blev på et år, det vi levede på,
fællesskab fødes når JEG bli'r til OS!
Og vi vandrer med Helios.
Gi' os landet tilbag'.
Gi' tolerancen et nyt folkeslag.
Hjertet er åbent og sindet er frit.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for
mit.

I Danmark er jeg født

(Tekst: H. C. Andersen, 1850 /
Musik: Sebastian 2012)

I Danmark er jeg født, dér har jeg
hjemme,
der har jeg rod, derfra min verden går.
Du danske sprog, du er min moders
stemme,
så sødt velsignet du mit hjerte når.
Du danske, friske strand,
hvor oldtids kæmpegrave
stå mellem æblegård og humlehave.
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Hvor reder sommeren vel
blomstersengen
mer rigt end her, ned til den åbne
strand?
Hvor står fuld månen over kløverengen
så dejligt som i bøgens fædreland?
Du danske, friske strand,
hvor Danebrogen vajer, -
Gud gav os den, - Gud giv den bedste
sejer!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Engang du herre var i hele Norden,
bød over England, - nu du kaldes svag,
et lille land, og dog så vidt om jorden
end høres danskens sang og
mejselslag.
Du danske, friske strand,
plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid. som han gav dig
minder!

Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg
har hjemme,
hvor jeg har rod, hvorfra min verden
går,
hvor sproget er min moders bløde
stemme
og som en sød musik mit hjerte når.
Du danske, friske strand
med vilde svaners rede,
I grønne ø'r, mit hjertes hjem hernede!
Dig elsker jeg! - Dig elsker jeg!
Danmark, mit fædreland!

Inderst inde

(Tekst: Søs Fenger / Musik: Uno Svenningsson 1997)

Inderst inde....er vi store og små
Inderst inde....er der latter og gråd
Der sker så meget dér, som vi ikke kan
forstå
Men vi finder altid svaret
inde i os selv

Inderst inde

Jeg ved, jeg ved, jeg ved at du er der
Jeg ved, jeg ved, jeg ved at du er der
Jeg ved, jeg ved, jeg ved at du er der
Jeg ved, jeg ved, jeg ved

Vi griner og vi skåler men snart bli'r
stemningen nervøs
Nogen sparker og slår en stakkel dér,
som er helt chanceløs
Jeg ser at ingen ta'r sig af det...og
heller ikke jeg
Rædslen er for stor og stærkt for at
turde blande sig

Men inderst inde....skammer jeg mig
Inderst inde....brænder tanken mig

Jeg ved, jeg ved.....

Jeg tænker på det ofte, hvis det var
min egen bror
Så ville også jeg forvandles til et
monster uden ord
Når jeg ser de forbrydelser, vi
mennesker kan begå

De meningsløse lidelser, har jeg svært
ved at forstå
Både du og jeg har været et barn, og
hjælpeløs - engang
Elsket uden grænser....elsket uden
tvang

Men inderst inde....er vi alle små
Inderst inde....kan en go' sjæl forgå

Uge 36: Inderst inde

Dansk tekst: Søs Fenger, 1997

Svensk tekst: Uno Svenningsson, 1994

Dansk raptekst: USO, 2007

Komponist: Uno Svenningsson, 1994

”Inderst Inde” blev første gang udgivet på dansk af Søs Fenger 1997. Nummeret var et af to nye numre på opsamlingsalbummet Gamle Flammer.

Tolerance, fred og forståelse

Mange genkender nok det vemodige og stærke nummer, når de hører den karakteristiske cello-solo, som åbner nummeret og efterfølges af enkel strumming på akustisk guitar. Nummeret eksisterer i en række forskellige afskygninger, men fælles er, at det altid har været en sang, der er fulgtes med menneskers bestræbelser for at skabe tolerance, fred og forståelse.

Det svenske ophav

Nummerets ophav er imidlertid svensk, hvor den er skrevet i 1994 af Uno Svenningsson. Svenningsson skrev sangen til sit selvbetitlede debutalbum og nummeret er siden blevet oversat til både dansk og finsk – i alle tre lande har nummeret opnået stor popularitet. ”Under Ytan”

blev fra begyndelsen benyttet i forbindelse med svenske kampagner imod vold.

Kampagner imod vold

I Danmark slog hitballaden for alvor igennem til befolkningen da den i 1998 var titelsang til en kampagne for mere tryghed og omsorg i samfundet. Kampagnesangen blev fulgt op af video og billedmateriale der, i det offentlige rum, satte fokus på omsorgssvigt, misbrug, vold og kriminalitet. I dag er nummeret efterhånden bedre kendt som Natteravnens slagssang, når der er kampagner fra organisationen, hvor voksne går på gaden i nattelivet for at skabe tryghed iblandt unge. – Natteravnene opstod ligesom nummeret efter svensk forbillede.

USO fra Palæstina

Hører man imidlertid ikke til de generationer, som kan huske lyden af ikkevolds-kampagner i 1990'erne, kender man måske bedre USO's version, hvor han og Fenger skaber en ny version, der handler om at flygte fra kampene i Gaza, ankomme til det kolde nord og møde den ignorance og intolerance, som rapperen selv har oplevet i mødet med Danmark.

http://spildansk.dk/assets/files/mp3_2015/laeringsmateriale/Inderst%20inde%20ny.pdf

Kender du det?

(Tekst og musik:: Søren Kragh-Jacobsen 1975)

Jeg sad ved andet bord i rækken - det var tredje skoledag
Vi var begyndt i 8. klasse - og vi havde samfundsfag
Pludselig gik døren op - der stod hun var ny
Hun hed Mona jeg blev hul og tom - og troede jeg blev syg
Hun havde store brune øjne - og hun gik i cowboytøj
Hendes hår var langt og lyst - og hun var ikke særlig høj
Når vi mødtes midt i døren - var det li'som jeg fik stød
Det var egentlig ikke væm'ligt for jeg syn's jo hun var sød
Men det var mer' end det jeg husker - at hun spurgte om mit navn
Jeg blev stum og dum og kold og klam da jeg stammed': "Jesper Ravn"
Ugen efter vidste klassen alt - og helvede brød løs
De råbte du er varm på Mona - Gi' hende nu det kys

Men min stemme er i overgang
Mit hår er helt forkert
Jeg går i det forkerte tøj
Og så er jeg genert
Åh Mona Mona Mona
Hvornår kommer den dag
Hvor jeg tør ta' din hånd
Hvor vi ka' stikke af sammen

Mona tog det pænt - hun ku' se jeg
havde det skidt
Vi talte sjældent sammen - og det hjalp
faktisk lidt
Drillerierne holdt op - alting virkede
normalt
Men inden i mig selv var der stadig
noget galt
Så en dag kom læ'ren ind - og gav os
den besked
At vi sku' på lejrskole - op i
nordsjælland et sted
Jeg ka' huske vi sku' mødes - under
uret klokken ti
Jeg kom først i nye støvler - allersidste
skrig
Der blev larmet på perronen - Hans og
Mogens sad og røg
Der var en dejlig lugt af tjære og en
masse larm og støj
Vi grined' i kupeen - alt var fint så blev
jeg bleg
For jeg så at Mona sad Lige til venstre
for mig

Og min stemme. . .

De sagde: "Ta' dog lidt på Mona - nu I
sidder lige så tæt"
Men så gik døren op - og Vi sku' vise
vor billet
Jeg var helt rød i ho'det - så jeg tog en
supermand
Han fløj igennem byen I et helt
afsindigt land
Tre banditter skød ham ned - med et
stykke kryptonit
Da jeg så at Kalle skrev mit navn - med
et stykke kridt

Så tegnede' han et hjerte - jeg fór op og
stak ham en
Mona sad og smiled' til en fyr, der
hedder Sten
Jeg blev helt forvirret - og de andre
skreg af grin
Jeg styrtede' ud i gangen og jeg tænkte:
"Dumme svin"
Hele toget raslede' - imens sjælland fór
forbi
Jeg skulle være glad men jeg var trist
fordi

Min stemme...

Om aft'nen var det ild i pejsen -
lærerne gav vin
Vi sang med på smukke Charlie - du
ved, den med Gasolin
Helle spillede' guitar - det lød ikke særlig
godt
Så vi var ni der gik til stranden - Månen
var så flot
Jeg gik bagest lidt alene - jeg ku' dufte
Monas hår
Henrik spillede' op - han var jo osse
sytten år
Vi satte os i sandet - jeg ku' mærke den
der vin
Men pludselig ku' jeg osse mærke
Monas hånd i min
Hun lagde sit hoved på min skulder -
jeg fik pludselig selvtillid
Jeg glemte alt om tøj og bumser - i et
stykke tid
Det første kys var dejligt - og der var
ingen drilleri
Vi kom sammen flere måneder men nu
er det forbi

Og min stemme er i overgang
Mit hår er helt forkert
Jeg går i det forkerte tøj
Og så er jeg genert
Åh Hanne Hanne Hanne
Hvornår kommer den dag
Åh Helle Helle Helle
Hvornår kommer den dag
Åh Gitte Gitte Gitte
Hvornår kommer den dag
Åh Anne Anne Anne
Hvornår kommer den dag
Hvor jeg tør ta' din hånd
Hvor vi ka' stikke af sammen

Kvinde min

(Tekst og musik:: Kim Larsen 1975)

Kvinde min jeg elsker dig
og jeg ved du elsker mig
og hvad der så end sker
åh la det ske
for jeg er din
og selv om vi har skændtes tit
og du har grædt og lidt
når det har været slemt
så glem det nu
for jeg er din.

Åh, jeg har huslet
og spillet tosset
og jeg har snydt dig ja
og skammet mig
og stjålet af din kærlighed
du ved besked.
åh ja
åh ja
wowwa og bababiliåh

for du er stadigvæk akkurat lige så
smuk
som allerførste gang da du kyssede
mig
så inderligt
så inderligt.

Tror du vi ska følges ad
til livet det er slut
åh det håber jeg
ja jeg gør ja jeg gør.
Så kvinde kom og drøm med mig
i den lange nat
når stjernerne de funkler
og blinker som besat.

Nej, bliv ikke bange
for deres sange.
Hold bare fast i mig
når de fortæller dig
at der er tusinde mil
imellem dig og mig.

Nej nej
åh tro det ej
wauwa og bababiliåh

for du er stadigvæk akkurat lige så
smuk
som allerførste gang da du kyssede
mig
så inderligt
så inderligt.

Se, nu stiger solen

*(Tekst: Jakob Knudsen 1891 / Musik:
Oluf Ring 1915)*

Se, nu stiger solen af havets skød,
luft og bølge blusser i brand, i glød;
hvilken salig jubel, skønt alt er tyst,
medens lyset lander på verdens kyst!

Jeg vil ånde luften i fulde drag,
synge Gud en sang for den lyse dag,
takke ham, at morgnen mig end er
sød,
at mig dagen fryder, trods synd og
død.

Takke ham, som gav mig, når sol står
op,
selv at føle morgen i sjæl og krop,
at al mørkhed svinder og sjælevé,
blot jeg trygt vil sige: din vilje ske!

O, at jeg tør favne dig, skære dag,
kalde dig med navne, min sjæls behag,
alle gode navne, som bedst jeg ved:
Moder, søster, elskte: min kærlighed!

Lysvæld bag ved lysvæld i himlen ind,
did, hvorfra den kommer nu,
morgnens vind,
ret som om det ånded af lyset ud -
o du milde Fader, min skaber, Gud!

Lad mig nu kun drage ad natmørkt hav,
lad mig ikkun stævne imod min grav:
Livets Gud mig skærmer, jeg er hans
barn,
ud hans hånd mig river af dødens garn.

Se, da stiger solen af hav på ny,
alle dødens skygger for evig fly;
o for sejsjubel, for salig lyst:
Lyset stander stille på livets kyst!

Solen er saa rød, Mor

*(Tekst: Harald Bergstedt 1915 / Musik:
Carl Nielsen 1923)*

Solen er så rød, mor
og skoven bli'r så sort
Nu er solen død, mor
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor
vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor
og syng en lille sang.

Himlen er så stor, mor
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor
på stjernen i det blå ?
Tror du det er drenge, mor
der kigger ned på mig ?
Og tror du de har senge, mor
og sover li'som jeg?

Hvorfor bli'r det nat, mor
med kold og bitter vind ?
Hør den lille kat, mor
den mjaver og vil ind!
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
hør, nu synger stjernerne,
de synger mig til ro!

Øde ø

(Tekst og musik: Rasmus Seebach og Nicolai Seebach 2013)

Hvis det føles lidt som om at livet er en test

Og hvis du kun møder modstand på din vej

Ved du jeg stiller op med hele mit band og holder fest
Fordi jeg ved at du ville gøre det samme for mig

Er du blevet hustlet, har du fået dit hjerte knust
Ville jeg be tossen pænt om at gå sin vej

Ta' dig med ud i byen for at glemme det hele og få en sjus
Fordi jeg ved at du ville gøre det samme for mig
Ja, jeg ved at du ville gøre det samme for mig

Og hvis vi styrtede ned på en øde ø
Hvis vi kun havde hinanden til den dag vi skulle dø
Så ville jeg være lykkelig og ikke engang forsøge
på at tilkalde hjælp eller sejle hjem
Jeg vil ikke engang savne dem

Jeg ved at vi to kan gå igennem ild og vand
Og jeg vil elske dig til verdens ende
De sagde det ville gå galt for os
Stik imod alle odds der står vi her, baby

Langt om længe er det stadig dig og mig, åh

Gik du ud i verden men kom for langt væk hjemmefra
Savner du København og sommerregn
Ville jeg hoppe på en flyver for at hente dig hjem
så bare gør dig klar
Og jeg ved at du ville gøre det samme for mig

Vågner du op en morgen og har lidt ondt i selvtilliden
Står du og stirrer dig blind på din mindste fejl
Si'r jeg du er helt perfekt som du er det skal du vide
Og jeg ved at du ville gøre det samme for mig
Ja, du vil lyve og du ville sige det samme til mig

Og hvis vi styrtede ned på en øde ø
Hvis vi kun havde hinanden til den dag vi skulle dø
Så ville jeg være lykkelig og ikke engang forsøge
på at tilkalde hjælp eller sejle hjem
Jeg ville ikke engang savne dem

Jeg ved at vi to kan gå igennem ild og vand
Og jeg vil elske dig til verdens ende
De sagde det ville gå galt for os
Stik imod alle odds der står vi her, baby
Langt om længe er det stadig dig og mig, åh

Dig og mig, åh